

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

NATAŠA TOMINEC: »SEM ZASVOJEN, NISEM NOR«

- Naslov: »Sem zasvojen, nisem nor«
- Avtor: Nataša Tominec
- Cena: 23 evrov
- Velikost: 165 mm x 235 mm
- Vezava: broširano
- Število strani: 296
- ISBN: 978-961-278-178-1
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba

Kontakt

Nina Brumec, uredništvo
telefon 01/244-36-70
mohorjeva@siol.net

Dvojne nalepke – nemogoča izbira

»Ali sem nor ali pa zasvojen?« Če bi se kaj takega zares in iskreno vprašali, bi se vsak od nas znašel v zagati, po premisleku pa bi vsi odgovorili, da smo najbrž kar oboje. Vsak od nas je z nečim zasvojen in vsak od nas je po svoje (vsaj včasih) nor. Tega ne bi mogli zanikati. Vendar pa nas večina nima niti ene niti druge nalepke. (prof. dr. Vito Flaker)

Avtorica v raziskavi, ki jo je opravila v okviru doktorskega študija z uporabniki storitev terapevtske skupnosti Villa Mariani (Rim) in Emmanuel (Lecce), razmišlja o osebah, ki imajo težave z zasvojenostjo, hkrati pa imajo še težave v duševnem zdravju. Obravnava pojav t. i. dvojne diagnoze, ki postaja predmet čedalje širših razprav.

»Zakaj prebrati to knjigo?« razmišlja recenzent Bogdan Žorž. »Knjiga predstavi problematiko dvojne diagnoze vse od njenih korenin do zadnjega listka na drevesu. Jasno razloži proces, kako je posamezna definicija zagledala svetlobo. Je zgled, kako se inteligenca rojeva iz besede. Avtorica se zaveda, da za stroko stoji zgodovina, proces. Ob branju strokovne literature namreč pogrešam vsaj omembo ustvarjalnega procesa, ki je omogočil posamezno vejo specializacije.«

Knjiga vključuje tudi zelo sistematičen vpogled v razvoj zdravljenja zasvojenosti, predvsem na področju terapevtskih skupnosti. Prav tu, v obilici različnih terapevtskih pristopov, pa se vprašanje zaostri. Še posebej pri osebah, ki dobijo t. i. dvojno diagnozo (ob zasvojenosti sočasno trpijo še za neko drugo duševno motnjo). Žal ni zadovoljive povezave med stroko (medicinsko, psihiatrično, psihološko, socialno, sociološko ...) in laičnimi pristopi.

S tem vprašanjem se je spopadla Nataša Tominec v svoji doktorski disertaciji. Za slovenske razmere nekako »pred časom«, saj je svojo raziskovalno delo zaključila že leta 2009, medtem ko smo v Sloveniji prvo konferenco o komorbidnosti dočakali šele leta 2012.

O avtorici

Nataša Tominec je terapevtka, ki živi in dela v Rimu. Po zaključenem diplomskem študiju na Univerzi v Ljubljani je odšla na podiplomsko raziskovalno delo v Italijo. Tam se je sočasno specializirala na področju psihoterapije (SEF, Italija) in se zaposlila na področju zasvojenosti (Terapevtska skupnost Villa Maraini in Emmanuel). Od leta 2008 se posveča strokovnemu psihološkemu svetovanju na področju političnega azila (žrtve mučenja); do leta 2013 je bila zaposlena v inovativnem eksperimentalnem projektu, nato pa v projektu SPRAR Občine Rim in Ministrstva za notranje zadeve.